

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το *Gerechtshof te's-Hertogenbosch* (Κάτω Χώρες) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — X κατά *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

(Υπόθεση C-72/14)

(2014/C 142/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: X

Εφεσίβλητος: *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στην απόφαση *Fitzwilliam* ⁽¹⁾ το Δικαστήριο έκρινε ότι πιστοποιητικό E 101 εκδοθέν από αρμόδιο φορέα κράτους μέλους δεσμεύει τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης άλλων κρατών μελών, ακόμη και αν το πιστοποιητικό αυτό φέρει το στίγμα ουσιαστικού σφάλματος. Ισχύει το συμπέρασμα αυτό επίσης για περιπτώσεις όπως η παρούσα, όπου δεν έχουν εφαρμογή οι κανόνες καθορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας που περιέχονται στον κανονισμό ⁽²⁾;
- 2) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα αυτό σημασία το ότι ο αρμόδιος φορέας δεν είχε την πρόθεση να εκδώσει πιστοποιητικό E 101, αλλά, για διοικητικούς λόγους, εν γνώσει του και οικειοθελώς χρησιμοποίησε έγγραφα που με τη μορφή και το περιεχόμενό τους εμφανίζονταν ως πιστοποιητικά E 101, ενώ ο ενδιαφερόμενος θεωρούσε και εύλογα μπορούσε να θεωρήσει ότι είχε λάβει ένα τέτοιο πιστοποιητικό;

⁽¹⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2000, C-202/97, *FES* (Συλλογή 2000, σ. I-883).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Λιθουανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — *UAB Eturas* κ.λπ. κατά *Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

(Υπόθεση C-74/14)

(2014/C 142/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείοντες: *UAB Eturas* κ.λπ.

Εφεσίβλητος: *Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

Τρίτοι ενδιαφερόμενοι: *UAB Aviaeuropa*, *UAB Grand Voyage*, *UAB Kalnų upė*, *UAB Keliautojų klubas*, *UAB Smaragdas travel*, *UAB 700LT*, *UAB Aljus ir Ko*, *UAB Gustus vitae*, *UAB Tropikai*, *UAB Vipauta*, *UAB Vistus*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 101, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση συμμετοχής επιχειρήσεων σε κοινό ηλεκτρονικό σύστημα πληροφοριών του είδους που περιγράφεται στην κρινόμενη υπόθεση, εφόσον το Συμβούλιο Ανταγωνισμού αποδείξει ότι στο σύστημα εισήχθη ανακοίνωση συστήματος σχετικά με περιορισμό των εκπτώσεων και τεχνικός περιορισμός του ποσοστού εκπτώσεως, τεκμαίρεται ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν την ανακοίνωση συστήματος που εισήχθη στο ηλεκτρονικό σύστημα πληροφοριών και ότι, εφόσον δεν προέβησαν αντιρρήσεις για την εφαρμογή περιορισμού των εκπτώσεων, εξέφρασαν σιωπηρώς τη συναίνεσή τους για τον περιορισμό του ποσοστού εκπτώσεως και, για τον λόγο αυτόν, ευθύνονται λόγω εναρμονισμένων πρακτικών βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ;
- 2) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση, ποιοι παράγοντες πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να προσδιοριστεί αν οι επιχειρήσεις που συμμετείχαν σε κοινό ηλεκτρονικό σύστημα πληροφοριών υπό συνθήκες ανάλογες με αυτές της κύριας δίκης ακολούθησαν εναρμονισμένες πρακτικές κατά την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landgericht Hannover (Γερμανία) στις 14 Φεβρουαρίου 2014 — TUIfly GmbH κατά Harald Walter

(Υπόθεση C-79/14)

(2014/C 142/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα και εναγόμενη: TUIfly GmbH

Εφεσίβλητος και ενάγων: Harald Walter

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, την έννοια ότι εμπίπτει, επίσης, στον κανονισμό αυτό περίπτωση «νωρίτερης αναχώρησης» της πτήσεως που δεν ανακοινώνεται, συνεπεία της οποίας οι επιβάτες χάνουν την πτήση;
- 2) Έχει ο κανονισμός την έννοια ότι, με εξαίρεση το άρθρο 5, η αιτία της καθυστέρησης δεν έχει καθοριστική σημασία;
- 3) Ο συνιστάμενος στην αποζημίωση λόγω απώλειας χρόνου σκοπός του κανονισμού αφορά, επίσης, το γεγονός ότι ο επιβάτης φθάνει ενδεχομένως νωρίτερα στον προορισμό του, με αποτέλεσμα να επηρεάζεται το πριν από την πτήση πρόγραμμα του;
- 4) Η μη ανακοίνωση της νωρίτερης αναχώρησης της πτήσεως, συνέπεια της οποίας η άφιξη στον τόπο διακοπών καθυστερεί σε σχέση με την προγραμματισμένη ώρα, έχει ως αποτέλεσμα την εφαρμογή του κανονισμού;
- 5) Αποσκοπεί ο κανονισμός στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας, ώστε να προστατεύεται ο χρονικός προγραμματισμός του επιβάτη; Ισχύει το παραπάνω και όσον αφορά τη νωρίτερη αναχώρηση;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 17 Φεβρουαρίου 2014 — Nannoka Vulcanus Industries BV κατά College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Υπόθεση C-81/14)

(2014/C 142/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State